

“मीठे बच्चे- अब तिमी सम्पूर्ण बन्नु छ किनकि फर्केर घर जानु छ र फेरि पावन दुनियाँमा आउनु छ।”

प्रश्न:- सम्पूर्ण पावन बन्ने युक्ति कुनचाहिं हो?

उत्तर:- सम्पूर्ण पावन बन्नको लागि पूरा भिखारी बन, देह सहित सबै सम्बन्धहरूलाई बिसरेर मलाई याद गर तब पावन बन्छौ। अब तिमीले यी आँखाबाट जे कुरा देख्छौ त्यो सबै विनाश हुन्छ। त्यसैले धन, सम्पत्ति, वैभव आदि सबैलाई बिसिएर भिखारी बन। यस्तो भिखारी नै राजकुमार बन्छ।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ। सुरुमा आत्माहरू सबै पवित्र रहन्छन्, बच्चाहरूले यो त राम्ररी बुझेका छन्। हामी नै पावन थियौं, पतित र पावन, यो आत्मालाई नै भनिन्छ। आत्मा पावन हुँदा सुख हुन्छ। बुद्धिमा आउँछ, हामी पावन बन्यौं भने पावन दुनियाँको मालिक बन्छौं। यसैको लागि नै पुरुषार्थ गर्छन्। ५ हजार वर्ष पहिला पावन दुनियाँ थियो। त्यसमा आधाकल्प तिमी पावन थियौ, बाँकी रहयो आधाकल्प। यो कुरा अरु कसैले बुझ्न सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ- पतित र पावन, सुख र दुःख, दिन र रात आधा-आधा हुन्छ। जो राम्रो समझदार छ, जसले धेरै भक्ति गरेको छ, उसैले राम्ररी बुझ्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, तिमी पावन थियौ। नयाँ दुनियाँमा केवल तिमी नै थियौ। बाँकी सबै शान्तिधाममा थिए। पहिला हामी पावन थियौं, धेरै कम थियौं फेरि नम्बरवार मनुष्य सृष्टिको वृद्धि हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कसले सम्झाइरहेको छ? बाबाले। आत्माहरूलाई परमात्मा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ संगम। यसैलाई नै कुम्भ भनिन्छ। मनुष्यले यो संगमलाई बिसिएका छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- ४ युग छन्, पाँचौं यो छोटो धर्माऊ (लीप) संगमयुग हो। यसको आयु छोटो छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यिनको वानप्रस्थ अवस्थामा म प्रवेश गर्छु, धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यमा। बच्चाहरूलाई यो पालेना हो नि। बाबाले यिनमा प्रवेश गर्नु भएको छ, यिनको पनि जीवनी सुनाउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आत्माहरूसँग नै कुरा गर्छु। आत्मा र शरीर दुवैको सँगसँगै पार्ट हुन्छ। यसलाई भनिन्छ जीवआत्मा। पवित्र जीवआत्मा, अपवित्र जीवआत्मा। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- सत्ययुगमा धेरै कम देवी-देवताहरू हुन्छन्। फेरि आफैलाई भन्दछन्- हामी जीवआत्मा जो सत्ययुगमा पावन थियौं, फेरि ८४ जन्मपछि पतित बनेका छौं। पतितबाट पावन, पावनबाट पतित- यो चक्र घुमिरहन्छ। याद पनि उहाँ पतित-पावन बाबालाई गर्छन्। अनि हर ५ हजार वर्षपछि बाबा एकै पटक आउनुहुन्छ, आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। भगवान् एउटै हुनुहुन्छ, अवश्य उहाँले नै पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनुहुन्छ। फेरि नयाँलाई पुरानो कसले बनाउँछ? रावणले, किनकि रावणले नै देह-अभिमानि बनाउँछ। दुश्मनलाई जलाईन्छ, मित्रलाई जलाईदैन। सबैका मित्र एक बाबा नै हुनुहुन्छ जसले सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। उहाँलाई सबैले याद गर्छन् किनकि उहाँ हुनुहुन्छ नै सबैलाई सुख दिनेवाला। त्यसैले दुःख दिनेवाला अवश्य पनि कोही हुनु पर्छ। त्यो हो ५ विकाररूपी रावण। आधाकल्प रामराज्य, आधाकल्प रावण राज्य। स्वस्तिका राख्छन् नि। यसको अर्थ पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। यसमा पूरा चार भाग हुन्छ। अलिकति पनि घटीबढी हुँदैन। यो ड्रामा एकदम एक्यूरेट छ। कसैले सम्झन्छन् हामी यो ड्रामाबाट मुक्त हुन सक्ौं, धेरै दुःखी हुन्छन्, यो भन्दा त बरु गएर ज्योति ज्योतमा समाहित हुन वा ब्रह्ममा लीन हुन सक्तियोस्। तर कोही पनि जान्न सक्दैन। के-के विचार गर्छन्। भक्तिमार्गमा प्रयत्न पनि भिन्न-भिन्न गर्छन्। सन्यासीले शरीर छोडे भने यस्तो कहिल्यै भन्दैनन्- स्वर्ग वा वैकुण्ठवासी भए। प्रवृत्ति मार्गमा रहनेले भन्ने गर्छन्- फलानो स्वर्गवासी भयो। आत्मालाई स्वर्ग याद छ नि। तिमीलाई त सबैभन्दा धेरै याद छ। तिमीलाई दुवैको इतिहास-भूगोलको विषयमा थाहा छ, अरु कसैलाई पनि थाहा छैन। तिमीलाई पनि थाहा थिएन। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सबै रहस्य सम्झाउनुहुन्छ।

यो मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष हो। वृक्षको अवश्य बीज पनि हुनु पर्छ। बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ, पावन दुनियाँ कसरी पतित बन्छ, फेरि मैले पावन बनाउँछु। पावन दुनियाँलाई भनिन्छ स्वर्ग। स्वर्ग बितेर गयो फेरि अवश्य पनि दोहोरिन्छ। त्यसैले भनिन्छ- विश्वको इतिहास दोहोरिन्छ अर्थात् विश्व नै पुरानोबाट नयाँ, नयाँबाट पुरानो हुन्छ। दोहोरिने भनेकै ड्रामा हो। ड्रामा शब्द धेरै राम्रो छ, शोभा दिन्छ। चक्र जस्ताको तस्तै घुमिरहन्छ, नाटकलाई जस्ताको तस्तै भनिन्छ। कोही बिमारी भएमा छुट्टी लिन्छन्। त्यसैले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- हामी पूज्य

देवता थियो फेरि पुजारी बन्यो। बाबा आएर पतितबाट पावन बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ जुन ५ हजार वर्ष पहिला बताउनु भएको थियो। केवल भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरु मलाई याद गर। बाबाले पहिला पहिला तिमीलाई आत्म-अभिमानि बनाउनुहुन्छ। सबैभन्दा पहिला यो पाठ सिकाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरु, आफूलाई आत्मा सम्झ, बाबालाई याद गर। तिमीलाई यति धेरै याद गराउँछु, तिमीले फेरि पनि बिसिन्छौ। जबसम्म डामाको अन्त्य आउँदैन बिसिइरहन्छौ। अन्त्यमा जब विनाशको समय हुन्छ तब पढाइ पूरा हुन्छ अनि तिमीले शरीर छोडिदिन्छौ। जसरी सर्पले पनि काँचुली फेछ नि। त्यसैले बाबाले पनि सम्झाउनुहुन्छ- तिमी जब बस्छौ वा हिंडुल गछौ, देही-अभिमानि भएर बस। पहिला तिमीमा देह-अभिमान थियो। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- आत्म-अभिमानि बन। देह-अभिमानमा आउनाले तिमीलाई ५ विकारले समात्छ। आत्म-अभिमानि बनेपछि कुनै विकारले समात्दैन। देही-अभिमानि बनेर बाबालाई एकदम प्यारले याद गर्नु पर्छ। आत्माहरुलाई परमात्मा बाबाको प्यार मिल्छ, यस संगमयुगमा। यसलाई कल्याणकारी संगमयुग भनिन्छ, जतिबेला बाबा र बच्चा आएर मिल्छन्। तिमी आत्माहरु पनि शरीरमा छौ। बाबा पनि शरीरमा आएर तिमीलाई आत्मा निश्चय गराउनुहुन्छ। बाबा एकै पटक आउनुहुन्छ, जब सबैलाई फर्काएर लैजानु पर्ने हुन्छ। सम्झाउनु पनि हुन्छ- मैले कसरी तिमीलाई फर्काएर लैजान्छु। तिमीले भन्दछौ- हामी सबै पतित हौं, हजुर पावन हुनुहुन्छ। हजुर आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। तिमी बच्चाहरुलाई थाहा छैन- बाबाले कसरी पावन बनाउनुहुन्छ। जबसम्म बनाउनुहुन्न तबसम्म के बुझ्दछन्। यो पनि तिमीले सम्झन्छौ- आत्मा सूक्ष्म सितारा हो। बाबा पनि सूक्ष्म सितारा हुनुहुन्छ। तर उहाँ ज्ञानका सागर, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ। तिमीलाई पनि आफू समान बनाउनुहुन्छ। यो ज्ञान तिमी बच्चाहरुको लागि हो जुन तिमीले फेरि सबैलाई सम्झाउँछौ। फेरि सत्ययुगमा यो ज्ञान सुनाइन्छ र? सुनाइदैन। ज्ञानसागर बाबा त एक मात्र हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई अहिले नै पढाउनुहुन्छ। जीवन कहानी त सबैको हुनुपर्छ नि। उहाँ बाबाले सुनाइरहनुहुन्छ। तर तिमीले घरी-घरी बिसिन्छौ, तिम्रो मायासँग युद्ध छ। तिमीले अनुभव गर्छौ बाबालाई मैले याद गर्छु, फेरि बिसिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- माया नै तिम्रो दुश्मन हो, जसले तिमीलाई बिसाइदिन्छ अर्थात् बाबाबाट बेमुख गरिदिन्छ। तिमी बच्चाहरु एक पटक मात्र बाबाको सम्मुख हुन्छौ। बाबाले एक पटक मात्र वर्सा दिनुहुन्छ। फेरि बाबालाई सम्मुख आउन आवश्यकता नै पर्दैन। पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा, स्वर्गको मालिक बनाउनुभयो। पुग्यो। फेरि आएर के गर्नुहुन्छ! तिमीले बोलायौ, म बिल्कुल पूरा समयमा आएँ। हरेक ५ हजार वर्षपछि म आफ्नो समयमा आउँछु। यो कसैलाई पनि थाहा छैन। शिवरात्रि किन मनाउँछन्, उहाँले के गर्न भएको थियो? कसैलाई पनि थाहा छैन, त्यसैले शिवरात्रिको दिन बिदा आदि केही पनि गर्दैनन्। अरु सबैको बिदा दिन्छन् तर शिवबाबा आउनुहुन्छ, यति महान् कार्य गर्नुहुन्छ, त्यसको कसैलाई पनि थाहा छैन। अर्थ नै जानेका छैनन्। कति अज्ञान छ!

तिमी बच्चाहरुलाई थाहा छ- शिवबाबा सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य पनि मनुष्यलाई सबैभन्दा उच्च बनाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले यिनलाई ज्ञान दिएँ, योग सिकाएँ अनि यिनी नरबाट नारायण बने। उनीहरुले यो ज्ञान सुनेका छन्। यो ज्ञान तिम्रो लागि नै हो, अरु कसैको लागि शोभा दिंदैन। तिमी फेरि त्यस्तै बन्न छ, अरु कोही बन्दैन। यो हो नरबाट नारायण बन्ने कथा। जसले अरु धर्म स्थापना गरे, ती सबैले पुनर्जन्म लिंदै लिंदै तमोप्रधान बनेका छन् फेरि सबैलाई सतोप्रधान बन्नु छ। त्यो पद अनुसार फेरि दोहोर्याउनु छ। उच्च पार्टधारी बन्नको लागि तिमीले कति पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। कसले पुरुषार्थ गराइरहेको छ? बाबा। तिमी उच्च बन्छौ फेरि कहिल्यै पनि याद गर्दैनौ। स्वर्गमा कहाँ याद गरिन्छ र! सबैभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ, फेरि बनाउनु पनि हुन्छ उच्च। नारायणभन्दा पहिला त श्रीकृष्ण हुन्छन्। फेरि तिमी नरबाट नारायण बने, यस्तो किन भन्छौ? नरबाट कृष्ण बने किन भन्दैनौ! पहिला नारायण कहाँ बन्छन् र? पहिला त राजकुमार श्रीकृष्ण बन्छन् नि। बच्चा त फूल हुन्छ नारायण त फेरि पनि युगल बन्छन्। महिमा ब्रह्मचारीको हुन्छ। साना बच्चालाई सतोप्रधान भनिन्छ, तिमी बच्चाहरुलाई ख्याल आउनु पर्छ- म अवश्य पनि पहिला राजकुमार बन्छु। गायन पनि गरिन्छ- भिखारीबाट राजकुमार। भिखारी कसलाई भनिन्छ? आत्मालाई नै शरीरसँग भिखारी वा धनवान भनिन्छ। यतिबेला तिमीलाई थाहा छ सबै भिखारी बन्छन्। सबै समाप्त हुन्छन्। तिमीलाई यति बेला नै भिखारी बन्न छ, शरीर सहित। पाई पैसा जे जति छ सबै समाप्त हुन्छ। आत्मालाई भिखारी बन्नु छ, सबै कुरा छोड्नु छ। फेरि राजकुमार बन्नु छ। तिमीलाई थाहा छ- धन दौलत आदि सबै छोडेर भिखारी बनेर हामी घर जान्छौ। फेरि नयाँ दुनियाँमा राजकुमार बनेर आउँछौ। जे जति पनि छ, सबै कुरा छोड्नु छ। यी पुराना चीज कुनै कामका छैनन्। आत्मा पवित्र बन्छ फेरि यहाँ आउँछ अभिनय गर्न, कल्प पहिला जस्तै। जति-जति तिमीले धारणा गर्छौ त्यति उच्च पद प्राप्त हुन्छ।

यतिबेला कसैसँग ५ करोड छ भने पनि सबै समाप्त हुन्छ। हामी फेरि आफ्नो नयाँ दुनियाँमा जान्छौं। यहाँ तिमी आएका हो नयाँ दुनियाँमा जानको लागि। अरु यस्तो कुनै सत्सङ्ग छैन जहाँ हामी नयाँ दुनियाँको लागि पढिरहेका छौं भन्ने कसैले सम्झियोस्। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- बाबाले हामीलाई पहिला भिखारी बनाएर फेरि राजकुमार बनाउनुहुन्छ। देहका सबै सम्बन्ध छोडेपछि भिखारी ठहरिए नि। केही पनि छँदै छैन। अहिले केही पनि छैन। भारत अहिले भिखारी छ, विपन्न छ। फेरि सम्पन्न हुन्छ। को बन्छ? आत्मा शरीरद्वारा बन्छ। अहिले राजा-रानी पनि छैनन्। ती पनि विपन्न छन्, राजा-रानीको ताज पनि छैन। न त्यो ताज छ, न रत्न जडित ताज छ। 'अन्धेर नगरी' छ, सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। मानौं सबैमा भगवान् हुनुहुन्छ। सबै समान छन्, ककुर बिरालो सबैमा हुनुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ अन्धेर नगरी..... तिमी ब्राह्मणहरूको रात थियो। अहिले सम्झन्छौ- ज्ञान दिन आइरहेको छ। सत्ययुगमा सबै जागति ज्योत हुन्छन्। अहिले दियो बिल्कल निभ्न लागेको छ। भारतखण्डमा नै दियो जलाउने चलन छ। अरूले कहाँ दियो जलाउँछन् र! तिमी ज्योति निभेको छ। सतोप्रधान विश्वको मालिक थियो, त्यो तागत कम हुँदाहुँदा अहिले केही तागत छैन। फेरि बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई तागत दिन। ब्याट्री भरिन्छ। आत्मामा परमात्मा बाबाको याद रहेपछि ब्याट्री भरिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अब नाटक पूरा भइरहेको छ, हामीलाई फर्केर जानु छ त्यसैले आत्मा बाबाको यादबाट सतोप्रधान, पावन अवश्य बन्नु छ। बाबा समान ज्ञानको सागर, शान्तिको सागर अहिले नै बन्नु छ।

२) यो देहबाट पनि पूरै भिखारी बन्नको लागि बुद्धिमा रहोस्- यी आँखाबाट जे जति पनि देखिन्छ, यो सबै समाप्त हुनु छ। म भिखारीबाट राजकुमार बन्नु छ। मेरो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँको लागि।

वरदान:- एक बाबाको लवमा लवलीन भएर लक्ष्यमा पुग्ने सर्व आकर्षण मुक्त भव बापदादाले बच्चाहरूलाई आफ्नो स्नेह र सहयोगको गोदमा राखेर लक्ष्यसम्म लगिरहनु भएको छ। यो मार्ग मेहनतको होइन तर जब राजमार्ग (हाई वे) को सट्टा गल्लीमा जान्छौ या लक्ष्यको निशानाबाट अझ अगाडि बढ्छौ तब फर्किने मेहनत गर्नु पर्छ। मेहनतबाट बच्ने साधन हो एकको प्यारमा रहनु। एक बाबाको लवमा लीन भएर सबै कार्य गर्यौ भने अरु केही देखिदैन। सबै आकर्षणहरूबाट मुक्त हुन्छौ।

स्लोगन:- आफ्नो भाग्यको अनुभव चेहरा र चालचलनबाट गराऊ।